

II.

Betænkning

over

Forflag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 12te Marts 1891).

Da det nu er paa 3dje Aar, at Folketinget behandler denne Sag, og der to Gange er afgivet Betænkning derover, ligesom Tinget har forhandlet Sagen udførligt, kan Udvalget i alt væsentligt henholde sig til, hvad der i tidligere Udvalgsbetænkninger er udtalt om de i dette Lovforslag omhandlede Sygdomsarter.

Regeringen har tiltraadt enkelte af de af Folketinget vedtagne Endringer, som Landstinget har billiget, og dette Ting har tilføjet nogle nye Punkter, som Udvalget paaflønner, deriblandt Bestemmelserne i §§ 3 og 9 om, at Dyr, der lide af Mund- og Kløvsyge eller miltbrandartet Rosen, kunne for at forebygge videre Udbredelse af Sygdommen beordres dræbte og erstattede efter de almindelige Regler; ligeledes Bestemmelsen om, at der for Statskassens Regning føres Tilsyn ved Dyrskuer, Andels- og Fællesmejerier, der drive Svinehold, samt ved Stalde og andre Næringsbrug, der i særlig Grad frembyde Fare for Smitte.

Derimod kan Udvalget ikke tilraade Folketinget at gaa ind paa den ny § 2 med de der omhandlede Kredsdyrlæger og faste Embedsmænd. Vi finde det mere formaals-

tjenligt at henbise dette Spørgsmaal til at faa sin Afgørelse paa Finansloven og at der gennem Finansudvalget gøres Indstilling om at give Indenrigsministeriet Midler til den nødvendige Undersøgelse. Vi gøre det saa meget mere, som vi tro, det betydelig vil lette dette Lovforslags Fremme, naar et saa stort finansielt Spørgsmaal bliver holdt ude her og behandlet paa sit rette Sted.

I Erstatningsspørgsmaalet kan Udvalgets Flertal ikke fravige sit tidligere Standpunkt, og stiller derfor Forslag (se § 9) om at forhøje det Ejeren tilkommende Beløb fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{4}{5}$ af Burderingssummen.

Med Hensyn til Byrdernes Fordeling er det bestaaende saaledes, at de Beløb, der udbetales i Erstatning efter Lov af 29de December 1857, udredes halvt af Statskassen, halvt af Amtskommunerne eller Købstæderne, de, der udbetales efter Lov af 14de December 1887, helt af Statskassen. Naar nu Landstinget i sin Betænkning af 16de Februar 1888, Tillæg B., Sp. 545, siger „at der fra et principmæssigt Standpunkt intet lader sig indvende mod at lade Staten bære den hele med Nedslagningen forbundne Udgift“, da haabe